Пауль Целан (Пауль Лео Анчель)

Бур'ян на попелиську

Перекладач: М.Бажан

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Спис, перелітний птах, давно пролетів понад мури,
біліє вже гілка над серцем, і море уже над нами,
на пагорбах глибочини зірки полуденні рясніють,
нетруйна зелень — мов око, яке розкривається в смерті.

Ми зводимо руки, пускаємо зливу цівками спадати:
вода того краю, де темно, де жоден ножа не уникне.
Ти також заспівуєш пісню, ми ґрати в імлі проклинаєм:
можливо, що з'явиться кат, знов серце об нас ударить;
можливо, ще башта нас знову придавить і шибениця зведеться;
можливо, нас заріст спотворить, а коси їх стануть багрові...

Біліє вже гілка над серцем, і море уже над нами.